

И изъ всегда говорѣхъ какъ на мою единородна Българы, така и на вѣна Грѣвы, о несмыслии Българе и Грѣци! кой вы ие' раздѣлѣлихъ, та не радите, да распостранявате православниѣ ны вѣрѣ, взаниѣ между събоѣ любовью и обще Црковно благоустройство? кои прѣдписаниа бѣхъ прѣдъ очима вашими, иъ всякъи изъ васъ тагнѣ' за себе? Да ли са ие' раздѣлѣлъ Христось, и единыхъ ие' выкидѣлъ въ оправданіе и господствованіе, а другыхъ ие' осѣдѣлъ на рабство? Не, не ие'; Іисусъ Христось куера и днесъ ие' единыѣ и тѣѣ же и вѣвѣвы, говори' Апостолъ.

Иъ ако ие' Іисусъ Христось всегда единоквѣтъ, „въ немже исть измѣненіа и проложениа стѣнъ,“ тѣѣ и всиуны вѣрѣщи въ него ироды и племена имѣтъ единокво право въ неговѣ Божественѣ Црковѣ. Защо онъ никуго не прѣдаде на своиа Божественыя Апостолы, да избираѣтъ за скащенноухаліе и униноухаліе црковно единыѣ иъкой народъ или племя изъ всиуныхъ вѣрѣщиныхъ въ него иродовѣ. Православниа ны црковѣ вѣрѣа' и чѣнѣ, защо Господь нашъ Іисусъ Христось избира' за такѣво высоко Божественое званіе тѣѣмо извѣстна лица, изъ тѣхъ истыхъ народъ и племя, кои лица сѣ' достойна затова званіе и способна да пронесѣтъ и прославиѣтъ Божественое Мѣ нѣа и Євангеліе, между народы и племена и да приведѣтъ тѣѣ народы и племена въ Царствѣ Божію, въ Царствѣ славы небесныхъ. Следователно спорадъ того вѣрѣчаниа Євангеліа и спорадъ чѣениа Црковниа, не избира' са само тѣѣмо единыѣ извѣстенѣ иродъ или племя за Црковно Іерархическо Священноухаліе и униноухаліе, а тѣѣмо избраниа достойна на то лица изъ всиуныхъ и за всиуны вѣрѣщиа въ Господа нашего Іисуса Христа народы и племена. Въ това може' да ны удостовѣри' не една тѣѣмо новозавѣтна иъ и стара Црковниа исторіа (бытописаніе).

Въ прѣточеско Аврамково вѣрѣа Хриданска земѣа была съвършено идопоклонническа, и можеме да кажеме ѣтврдително были всиуны иейны народы идопоклонници, иъ между тѣѣми истыми идопоклонкиа иходилъ са ие' и единыѣ, кой зналъ и поунталъ истиннаго Бога, и тѣѣ истинныѣ Богопоунтателъ приносилъ Богѣ жертѣѣ унѣж и священодѣйствовалъ. А ако искате поисно да зидете, онъ ие' Мелхиседекъ, Царь и священникъ Салмыскыѣ, кѣѣ въ скащенномъ писании иѣѣа народа, ии поклонениа, спорадъ словъ Апостола. — Сегѣ пытамъ, ималъ ли ие' онъ право на священство и Архирейство Божіе, какѣ-то не изъ избраннаго рода Аврамкова, или иѣѣмалъ? Основѣщи са на священно-то писаніе, можеме ѣтврдително, да кажеме, защо онъ не тѣѣмо ималъ на това право, иъ и прѣзъ това придобылъ ие' и земѣѣ и небеснѣ слава; понеже онъ, ако и не происходилъ изъ избраннаго рода Аврамкѣ, иъ вѣрвалъ ие' въ тѣѣ истинныѣ Богъ, въ кѣѣ ие' вѣрвалъ и самъ Аврамъ: „иже и вѣрѣжъ въ него праведенъ бысть,“ какѣ-то ѣтвръждава' и Апостолъ Павелъ. Видишь ли, любезныѣ, какъ Богъ не гладъ' на племя или иродъ, а на вѣрѣщицѣа къ него и на него познающаго. Да са обрѣѣме сегѣ къ Новозавѣтныѣ священныѣ книгѣѣ. — Апостолъ Павелъ избранныѣ съсѣдъ Іисуса Христа, послѣ отъ какъ покѣзѣ' на Римляны прѣвосходство, кое ие' ималъ Єврейскы иродъ говори': „Итъсть-бо на лица зрѣѣѣа чѣ Бога. (Рим. II, 11.) Понеже правда Божіа